



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona



Déu, pare de tots, ens espera

D'aquí uns dies recordarem de manera especial a tots els difunts, els nostres éssers estimats que ens han deixat i que recordem amb dolor. I en aquesta data dels Difunts qui més qui menys es fa la pregunta de si existeix o no el cel. I acostumem a dir: ningú ha tornat i, per tant, podem estar segurs que hi ha vida després de la mort?

Permeteu-me que us expliqui una petita història que va passar en una clínica. Un home molt malalt estava molt inquiet i torbat. Va agafar la mà del metge i li va dir:

- «Tinc molta por de morir. Digui'm, doctor, què m'espera després de la mort? A què s'assembla el que hi ha a l'altre costat?»
- «No ho sé», li respon el doctor.
- «No ho sap?», li diu el malalt.

El doctor, en lloc de respondre-li, obre la porta. No s'imaginava trobar el seu gos, un magnífic pastor alemany, que l'havia seguit a través de la ciutat, havia esquivat la vigilància del porter de la clínica i ara era al passadís. Quan el gos va veure el seu amo li va saltar a sobre i li va manifestar de mil maneres l'alegria d'haver-lo trobat.

El doctor es va girar cap al malalt i li va dir: «Ha observat el comportament del gos? Ell mai havia estat en aquest hospital, no coneixia la casa, no sabia com eren els lavabos, l'armari, els llits, ni de quin color són les parets dels passadissos. Ell sabia que el seu amo era aquí, a l'altre costat de la porta, i està content i entusiasmat des que s'ha obert la porta i m'ha trobat. Miri, jo no sé res del que ens espera a l'altre costat després de la mort. El que sé és que el Senyor, Pare nostre, és a l'altre costat i ens espera. I el dia que la porta s'obri, és a dir, el dia de la nostra mort, jo passaré a l'altre costat i rebré amb una immensa joia l'abraçada de Déu Pare.»

Bonica reflexió la del doctor. Ens anima a viure amb esperança perquè no



podem oblidar que Déu és el nostre Pare, que ens estima i que està desitjant fer-nos una abraçada després de la mort i introduir-nos a casa seva, que no sabem gaire bé com és, però això no importa, ja que el que realment és important és que serem estimats i abraçats per Ell.

«Qui contempla una parella que es mira tendrament; qui contempla un na-

dó que busca mentre mama els ulls de la mare, com si volgués emmagatzemar per sempre el seu somriure, percep una llunyana intuïció del cel. Poder mirar Déu cara a cara és com un únic i etern moment d'amor». *Youcat (Catecisme jove de l'Església catòlica)*, n. 158.

Sí, preguem pels nostres difunts a fi que el Senyor els perdoni les faltes

i puguin rebre la seva abraçada i gaudir en la seva presència en companyia de tots els éssers estimats que els han precedit en el camí del cel. I demanem al Senyor que no perdem la confiança en el seu amor de Pare, que puguem rebre la seva abraçada de Pare i gaudim per sempre de la seva companyia.

Que Déu ens beneeixi a tots!

ENTREVISTA

Encíclica per a conscienciar



JORDI PIGEM

El filòsof barceloní Jordi Pigem ha estat guardonat amb el XXV Premi Joan Maragall per l'obra *Àngels i robots. La interioritat humana en la societat hipertecnològica, a la llum de Guardini, Panikkar i l'Encíclica Laudato si'*, en què explora el paradigma tecnocràtic, analitza miratges del món modern com el consumisme, el culte a l'acceleració i les utopies tecnològiques, i intenta esbossar l'horitzó del món contemporani.

Per què et va atraure l'encíclica *Laudato si'*?

Em va impressionar la seva claredat, coherència i coratge. Fa temps que estic compromès amb qüestions ecològiques i socials com les que analitza el papa Francesc, i comparteixo plenament la seva visió del nucli dels nostres problemes en el que ell anomena *paradigma tecnocràtic*, una visió del món que redueix la realitat a termes quantitativs i tecnològics, i que és enemiga de la vida i de la interioritat humana.

Cap a on va el món contemporani?

L'encíclica fa una invitació a «mirar la realitat amb sinceritat»; i, si ho fem, veurem que ens trobem en una situació sense precedents. Creixen les desigualtats socials i la insostenibilitat del món contemporani, però tot això queda cobert per un vel d'autoengany i de distraccions materialistes. Mai els éssers humans s'havien sentit tan aïllats i amb una vida tan mancada de sentit.

Què ens cal per assolir un canvi de consciència?

Un replantejament de l'horitzó de l'existència humana, que ens ajudi a redescobrir la dignitat de la persona i de la natura. No n'hi ha prou amb afegir un vernís de valors i espiritualitat a la visió materialista que impregna el món contemporani. Ens cal un canvi de consciència que ens permeti esvaïr els miratges que ens enlluernen i retrobar el vincle amb un sentit més profund de l'existència.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Llavors de fe

Matí d'un diumenge. Missa de dos quarts de deu a l'església parroquial. Al tercer rengle de fileres, una àvia amb tres néts d'entre sis i deu anys, dues nenes i un nen. Darrera hi ha més membres adults de la família. Els infants segueixen la missa amb atenció i amb certa emoció quan l'àvia llegeix la segona lectura. Ho fa amb veu clara i entenedora. És una de les lectores habituals. Els infants estan contents i, tot i la seva curta edat, saben on són i a què hi van. Participen força en el diàleg litúrgic. El pare nostre el resen amb seguretat i devoció alhora. Acabada la missa, els trobo asseguts, petits i grans, davant la taula d'una cafeteria veïna. Avui els néts eren tres; en altres ocasions són sis o set i la colla familiar, més gran. Matí joïós per als néts, els pares i els avis.

Aquestes misses dominicals en família restaran en la memòria i en el cor d'aquests infants. El testimoni de l'àvia, dels altres familiars i de la comunitat parroquial és, també, llavor de fe. Les lectures, especialment els evangelis, són testimonis del que Jesús, el Mestre, ens va ensenyar. Presència de la Paraula que ressona en el cor i que és, també, testimoni del Crist i de la seva resurrecció. Apropar-se al pa i al vi de l'Eucaristia, el

Cos i la Sang de Crist que es fa present en la comunitat, esdevé vivència personal quan ja combreguen o és una experiència desitjada quan encara no ha arribat el moment. Tot és copsat, interioritzat i viscut d'acord amb l'edat de cadascú i segons l'acció de la Gràcia de Déu. «Tinguem la mirada fixa en Jesús, el capdavant de la fe i el qui la porta a la plenitud» (He 12,2a).

El context social en què vivim és lluny d'aquesta realitat que, sovint, ignora o menysprea. Que aquest context no ens faci altius ni acomplerts: vivim en aquest món, encara que no en siguem. Que ens donin coratge i, sobretot, molta alegria els testimonis de persones concretes que són a prop nostre o en els nostres records preuats i entranyables. Testimonis que ajudin a fornir de saviesa evangèlica, d'esperit de servei, de força per estimar, de presència de Déu en la vida, de compassió generosa... «Així, doncs, també nosaltres, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, traguem-nos tot impediment, i el pecat que tan fàcilment ens subjecta, i llancem-nos a córrer sense defallir en la prova que ens és proposada» (He 12,1). Testimoniem, Ell farà la resta.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

La muerte de los seres queridos

Gabriel Marcel (París, 1889-1973) fue un escritor católico francés y catedrático de filosofía. Su madre murió cuando él tenía cuatro años. Otros seres queridos murieron en el curso de su vida.

Comprendió que el verdadero problema no era su muerte sino la muerte de los seres queridos. Que ver morir a los que amas es una mutilación.

La certeza de que los muertos viven otra vida y que también están presentes en nuestros corazones y en nuestras almas es el pan de cada día de millones de madres, esposas, maridos, hijos, hermanos... que han perdido a un ser amado.

Un autor comentó a su confesor: «Al morir mi padre, ¡cuánto le costaba irse y dejar a sus hijos solos en este mundo!». El P. Vicente le contestó: «Pero al otro lado le esperan sus padres, sus hermanos, su esposa, sus abuelos...». Entonces el autor respondió simplemente: «Es verdad.»

En la vigilia de la muerte del papa san Juan XXIII, éste abrazó a sus hermanos allí presentes y les dijo: «Siempre he pensado en nuestro padre y en nuestra madre. Estoy contento porque pronto los veré y estaré con ellos en el paraíso.»

¡Qué riqueza y que gran don: la ESPERANZA!

Lectures missa diària i santoral

31. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setmana) [Fl 2,1-4 / Sl 130 / Lc 14,12-14]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, verge i màrtir.

1. □ † Dimarts [Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jn 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. Tots sants.

2. ■ Dimecres [Leccionari «de difunts». Per exemple: Lm 3,17-26 / Sl 22 / Fl 3,20-21 / Mc 15,33-39;16,1-6]. Comemoració de tots els fidels difunts.

3. ■ Dijous [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima. Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès). Els innombrables màrtirs de Saragossa; santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh.

4. □ Divendres [Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal. Sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prevere, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. ■ Dissabte [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe; santa Bertil·la, abadesa; santa Àngela de la Creu, vg., fund. Germanes de la Creu a Sevilla; beata Maria Ràfols i Bruna, rel., fund. Germanes de la Caritat de Sta. Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí d'en Rovira (Vilafranca del Penedès).

6. ■ † Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2Ma 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38 (o bé: 20,27.34-38)]. Sants i beats màrtirs del s. XX a Espanya. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633). Sant Lleonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).





DIUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY



COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Lectura del llibre de la Saviesa

(Sv 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra el matí.

Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom, i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho.

¿Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? ¿Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present a tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopagat, ell els redreça. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

(Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

Lectura del libro de la Sabiduría

(Sab 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra.

Pero te compadeces de todos, porque todo lo puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepientan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado.

¿Cómo subsistiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieses llamado?

Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu soplo incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11-2,2)

Hermanos: Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo.

A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamos, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

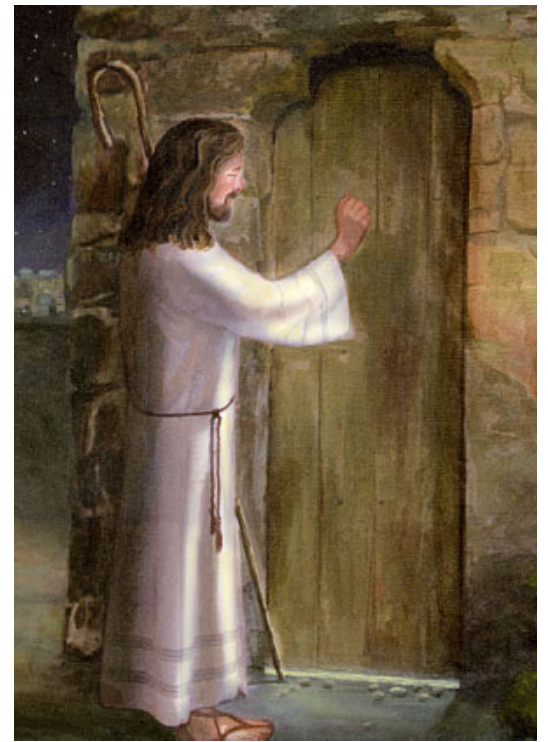
(Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad. En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicomoro para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador.»

Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham.»

Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»

La salvació ha entrat avui en aquesta casa



L'episodi de Zaqueu és probablement el que millor il·lustra el missatge central de Lluc. El final de l'escena ho remarca amb una afirmació cabdal: «El Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar el que estava perdut» (19,10). Jesús ja ho ha dit al començament de la seva actuació: «No he vingut a cridar els justos sinó els pecadors perquè es converteixin» (5,32).

A primer cop d'ull, Zaqueu sembla ben disposat. Vol veure Jesús i s'enfila dalt d'un arbre per poder veure qui és. El verb *veure* es repeteix. L'interès és real. Però Zaqueu no sembla que vulgui anar més enllà. És Jesús qui el mira de fit a fit i li diu: «Zaqueu, baixa de pressa que avui m'haig d'hostatjar a casa teva». L'escena ha adquirit una dinàmica nova: baixa de pressa... avui... casa teva.

Malgrat que tots (notem-ho: tots) murmuren contra Jesús perquè ha anat a hostatjar-se a casa d'un pecador, la narració remarca immediatament que Zaqueu ha canviat, s'ha convertit. D'aquí la seva generosa decisió sobre els seus béns. I Jesús pren nota que la salvació —Ell mateix!— ha entrat en la vida de Zaqueu.

Si ens hi fixem, l'accent recau en la força de la visita de Jesús. Zaqueu es converteix, però la conversió de Zaqueu és obra de Jesús que entra en la vida —la casa— de Zaqueu. I Zaqueu l'acull. Des d'aleshores —avui—, la salvació —la plenitud— ha entrat en aquella vida i els efectes en són esborronadors. Zaqueu, com l'ovella i el fill de les paràboles de Lluc 15, estava irremediament perdut (el mot que Lluc utilitza és el mateix en tots tres casos). Però l'entrada de Jesús en la seva vida ha portat la llum i la plenitud de la salvació: «Aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida» (15,24 i 15,32). Ens adonem que Jesús sempre sorprèn? És la seva benvolença la que guanya i salva Zaqueu.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Diumenge 30 (11 h). Confirmarà un grup de joves de la pquia. de Santa M. Magdalena, al barri de Roquetes.

Dijous 3 (13 h). Presidirà una eucaristia en sufragi i memòria dels preveres difunts de l'Arquebisbat de Barcelona, a la capella del Seminari Conciliar.

Divendres 4 (12 h). Mantindrà una trobada amb els principals responsables de Mans Unides. **A les 16 h,** presidirà una eucaristia en l'inici de curs de la Pastoral Universitària. Tot seguit participarà en un sopar de germanor amb els universitaris.

Dissabte 5 (10.30 h). Presidirà la reunió del Consell Pastoral diocesà al Seminari Conciliar de Barcelona. **A les 16 h,** realitzarà una visita pastoral a la parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida de l'Hospitalet de Llobregat.

Actes

Missa pels sacerdots i diaques difunts. Dijous 3 de novembre (13 h), organitzada pel Col·legi de Rectors de Barce-

lona i presidida per Mons. Joan Josep Omella, en sufragi dels sacerdots i diaques difunts durant aquest any. A la capella del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Són especialment convidats els familiars i feligresos dels sacerdots i diaques difunts.

Conferències de Mn. Francesc Nicolau. Tema general: «Els astres i l'astrofísica (I): El sistema solar». Organitzades pel Museu Geològic del Seminari i Amics del Museu. **Dia 8 nov.:** El planeta Terra també és un astre i té un satèl·lit: la Lluna; **15 nov.:** Els planetes interiors: Mercuri i Venus; **22 nov.:** Mart i el cinturó d'asteroides; **29 nov.:** Els planetes gegants: Júpiter i Saturn; **13 des.:** Urà, Neptú i el segon cinturó d'asteroides. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació 231, t. 934 541 600), a les 18.30 h. Obertes a tothom.

Amics de Sant Francesc. Dia 3 de novembre (20-21 h), trobada sobre la Jornada Mundial de la Joventut. Lloc: c/ Santaló, 80.

Inauguració del curs 2016-2017 de Cristianisme i Justícia. Dimecres 2 de novembre (19.30 h), a l'església del Sagrat Cor (c/ Casp, 27), amb Bonaventura de Sousa Santos, catedràtic de sociologia de la Universitat de Coïmbra i intel·lectual referent dels moviments altermundistes i del Fòrum Social Mundial, que parlarà sobre el tema: «Si Déu fos un activista pels Drets Humans.»

Presentació de tres llibres de Núria Calduch-Benages. Dissabte 5 de novembre (18 h), a la Llibreria Paulines (ronda Sant Pere 19, t. 933 011 488). *Nascuts per a la joia i Oberts a l'esperança*, editats pel CPL (en català i castellà), i *Escrits de joventut*, editat per Claret. Hi intervindran: Joan Ferrer, professor de la Universitat de Girona i l'autora, Dra. Núria Calduch-Benages, professora de Bíblia a la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma i membre de la Pontificia Comissió Bíblica.

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). Concerts benèfics del mes de novembre. **Dissabte 5 (18 h),** Carmen Aballi Acosta, piano. **Diumenge 6 (18 h),** Elisabet Gimeno, soprano; i Anna Puigmartí, piano. **Diumenge 20 (18 h),** Josep Ll. Viladot i Francesc Busquets, al piano; i Mireia Viladot, clarinet. **Diumenge 27 (18 h),** Cristina Parés, violí; i Neus Sánchez, piano. Informació: t. 617 572 889.

Exercicis i recessos

Casa d'Espiritualitat Betània (c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat). Dia 13 de novembre, recés amb el P. Javier Delgado (diaca) i Pedro Olarte (sacerdot), tots dos Legionaris de Crist. Informació: t. 933 751 102.

Llibres

99 Oraciones para niños. Este libro de 99 páginas, editado por Paulinas, es un oportuno regalo con ocasión de una fecha significativa para cualquier niño o niña. El libro incluye ilustraciones en cada página y un texto de oración muy breve. Está traducido de un libro publicado en inglés, y recopilado por Juliet David e ilustrado por Elina Ellis. La traducción al castellano es de Adoración Pérez Sánchez.



Dietari d'un missioner de la Misericòrdia, del P. Bernabé Dalmau. Aquest monjo de Montserrat i estudiós de la litúrgia ens ofereix en aquest breu llibre, de 112 pàgines, el seu diari com a

missioner de la Misericòrdia durant l'Any Sant que es clourà el proper 20 de novembre. El seu escrit té un to de profunda sintonia amb el pontificat del papa Francesc i defensa la tesi que «Amb el papa Francesc i tot el que suposa l'Any de la Misericòrdia comença una segona recepció del Concili del nostre temps». Editat pel CPL a la col·lecció Emaús.



CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Dios, padre de todos, nos espera

Dentro de unos días recordaremos de manera especial a todos los difuntos, a nuestros seres queridos que nos dejaron y a los que recordamos con dolor y afecto. Y en esa fecha de los Difuntos quién más y quién menos se pone la pregunta de si existe o no el cielo. Y solemos decir: nadie ha vuelto y, por lo tanto, ¿podemos estar seguros de que hay vida después de la muerte?

Permitidme que os cuente una pequeña historia que sucedió en una clínica. Un hombre muy enfermo estaba muy inquieto y turbado. Cogió la mano del médico y le dijo:

- «Tengo mucho miedo a morir. Dígame, doctor, ¿qué me espera después de la muerte? ¿A qué se parecerá lo que haya del otro lado?»

- «No lo sé», le dice el doctor.
- «¿Usted no lo sabe?», le dice el enfermo.

El doctor en lugar de responderle abre la puerta que da al pasillo. No se imaginaba encontrar a su perro, un magnífico pastor alemán, que le había seguido a través de la ciudad, había burlado la vigilancia del portero de la clínica y ahora se encontraba en el pasillo. Cuando el perro vio a su amo saltó sobre él y le manifestó de mil maneras la alegría de haberle encontrado.

El doctor se volvió hacia el enfermo y le dijo: «¿Ha observado el comportamiento del perro? Él nunca había estado en este hospital, no conocía la casa, no sabía cómo eran los lavabos, el armario, las camas, ni de

qué color son las paredes de los pasillos. Él sabía que su amo estaba aquí, al otro lado de la puerta y está contento y gozoso desde que se ha abierto la puerta y me ha encontrado. Mire, yo no sé nada de lo que nos espera del otro lado después de la muerte. Lo que sé es que el Señor Dios, Padre nuestro, está al otro lado y nos espera. Y el día que la puerta se abra, es decir el día de nuestra muerte, yo pasaré al otro lado y recibiré con inmenso gozo el abrazo de Dios Padre.»

Bonita reflexión la del doctor. Nos anima a vivir con esperanza porque no podemos olvidar que Dios es nuestro Padre, que nos ama y que está deseando darnos el abrazo después de la muerte e introducirnos en su

casa, que no sabemos muy bien cómo es pero eso no importa, ya que lo verdaderamente importante es que seremos queridos y abrazos por Él.

«Quien contempla a una pareja que se mira tiernamente; quien contempla a un bebé que busca mientras mama los ojos de su madre, como si quisiera almacenar para siempre su sonrisa, percibe una lejana intuición del cielo. Poder mirar a Dios cara a cara es como un único y eterno momento de amor». *Youcat (Catecismo joven de la Iglesia católica)*, n.º 158.

Sí, recemos por nuestros difuntos a fin de que el Señor les perdone sus faltas y puedan recibir su abrazo y gozar en su presencia en compañía de todos los seres queridos que les precedieron en el camino del cielo. Y pidamos al Señor que no perdamos la confianza en su amor de Padre, que podamos recibir su abrazo de Padre y gocemos para siempre de su compañía.

¡Que Dios os bendiga a todos!